

RADOŠI. Darbošanās centrā pirms Lieldienām.

Foto no Ilzes Krastiņas albuma

→ 4. lpp.

— Pēc jūsu iepriekšējās pieredzes, kad skatīta sociālā darba ne tā gaišākā puse, kāpēc tomēr turpināt būt šajā jomā?

— Laikam jau tieši tāpēc. Bāriņtiesā ir emocionāli ļoti smags darbs, bet tas dod arī iespēju labāk saskatīt, ko darīt. Šis centrs ir viena no iespējām. Turpinu sadarbību arī ar vairākām biedrībām sociālās palīdzības jomā — biedrības "KPK "Tilts"" sociālās rehabilitācijas institūciju un biedrību "Cerību sala" no Jēkabpils, kas paplašina iespējas. Esmu tajā ar visu sirdi un pieņemu ikvienu mūsu apmeklētāju tādu, kāds viņš ir. Man nav problēmu palīdzēt viņiem arī ikdienas aprūpē. Es viņus saprotu, un tas palīdz veidot sadarbību ar viņu radniekiem, un visi ir priecīgi, ka esam. Vispār visos apkārtējos cilvēkos es saskatu vispirms labo. Santa reiz atzina, ka, iespējams, šie īpašie cilvēki mūs jūt jau pa gabalu, jo kādā situācijā, kur apkārt bija daudz citu, tāds cilvēks pienāca tieši pie viņas un sāka sarunu, it kā pazītu viņu jau iepriekš.

Lai arī mana izglītība ir pedagoģija, skolā par skolotāju nevarētu vairs strādāt. Tas nav man — dienu no dienas stāstīt vienu un to pašu. Katram jāapzinās tas, ko viņš var darīt vislabāk, bet pedagoģiskā izglītība man ir pavērusi durvis daudzām citām iespējām.

Ģimene atbalsta

— Kā darbs ietekmē pašas ģimeni?

— Mums ar vīru ir četri bērni. Vecākais dēls jau studē, viena meita mācās vidusskolas pēdējā klasē, nākamā 2. klasē un jaunākā šogad vēl bērnudārzā. Visi pieraduši pie cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Kad strādāju speciālajā skolā, lielākie bērni vēl bija mazi un bieži vien bija klāt mūsu pasākumos skolā. Tagad ir tieši tāpat ar mazākajiem bērniem, kuri bieži vien ir dienas aprūpes centrā. Ir situācijas, kad jārisina kādi jautājumi pēc darba laika, bet nevari pateikt "nē", un manējie to saprot. Ir gan jautri brīži, gan tādi, kad gribas raudāt, bet jāpasēž, jānomierinās, un viss atkal ir kārtībā. Mēs ģimenē viens otru esam sākuši vairāk novērtēt — savu kopābūšanas laiku, iespējas, ko mums sniedz pašu spēkiem sasniegtais. Līdz zemāpiņai ir iespiedies, ka jāsaudzē

vienam otrs, jāpriecājas par katru jaunu dienu un jāpateicas liktenim par to, ka esam viens otram — veseli un ar iespējām sasniegt visu, ko vien vēlamies.

— Kas palīdz relaksēties brīvajā laikā?

— Pļaviņu Mākslas skolā jau divus gadus apmeklēju pieaugušo jaunrades studiju. Interese un talants mākslā man ir kopš bērnības, bet līdz šim nebija iespējas to piepildīt. Vienmēr ir bijusi vēlme gleznot, bet gāju uz to lēnām, jo nepieciešamas gan finanses, gan laiks. Reizi nedēļā tās ir vismaz trīs stundas vakarā priekšā no ģimenes. Viņi to ir sapratuši un pieņēmuši. Kad darbojos mākslas skolā, visas pārējās domas pagaiš. Pagaidām gan man pilnībā pabeigta viena glezna, un otra tuvojas noslēgumam. Nevienam gan nedomāju tās pārdot vai dāvināt, jo tajās ieguldīts liels darbs. Man patīk, ja varu atveidot lietas pēc iespējas dabiskāk un reālāk. Abstrakcija nav domāta man. Pašas veidotos māla traukus gan esmu dāvinājusi.

Mājās man ir zāliens, ko pļaut, un ziemā sniegs jātīra, kas arī ir forši. Pirms dažiem gadiem no Jēkabpils pārcēlamies uz savu privātmāju Gostiņos. Ļoti gribējās savu māju, lai bērniem ir, kur iziet pagalmā. Tad vēl vecākā meita izlūdzās tētim suni, ar kuru man pašai drīz vien nācās doties pastaigā, bet agri no rīta celties man ļoti nepatīk. Līdz ar to par savu māju domājām jau intensīvāk. Man ir prieks, ka pieņemām tādu lēmumu gan par dzīvesvietas maiņu, gan darbu. Skaista vieta un jauki cilvēki.

— Ko vēl gribas dzīvē piepildīt?

— Bērņus izaudzīnāt, bet citu lielu plānu pagaidām nav. Varbūt vienīgi kaut ko vēl varētu virzīt mākslas jomā, paceļot to Pļaviņās vēl augstākā līmenī. Grūti pateikt, ko vēl dzīvē gribētu. Tas man ir miers, klusums un cilvēciska laime. Nav tādas sajūtas, ka par katru cenu vajadzētu kādu kalnu iekarot. Ja būtu pretēji, tas nozīmētu kaut ko citu atstāt novārtā. Labāk mierīgi pagleznoju un, kad būs jau desmit gleznu, sarīkošu izstādi.

Kad bērni būs lieli, vēlētos paceļot — aizbraukt uz Ameriku un izbaudīt klimatu un dabas daudzveidību, pabūt Riodežaneiro karnevālā, iespējams, pat pabūt Kanādas Karaliskajā Ontārio muzejā. ♦

Ar velosipēdu pa novadu

VELOBRAUCIENA DALĪBNIKĪ Iršos pie magazīnas.

Foto no Aizkraukles novada un Kokneses tūrisma informācijas centra

Iepazīt novadu ikviens interesents varēja Aizkraukles novada un Kokneses tūrisma informācijas centra rīkotajā rudens tūrisma velobraucienā. Tas notika jau devīto reizi, un dalībnieku atsaucība bija liela — 50 velobraucēji no dažādiem Latvijas novadiem, arī attālākiem.

SANDRA PUMPURE

Kopā pieveikts vairāk nekā 60 kilometru, atklātas jaunas vietas un gūti pozitīvi iespaidi. No sākuma punkta Kokneses pilsdrupās brauciena dalībnieki devās uz Bebriem, Iršiem, Vietalvas pagastu un atpakaļ.

Apskatīta tēlnieka Voldemāra Jākobsona memoriālā māja, Biškopiņas muzejs un kartupeļu dumpja vieta Vecbebros, mini zoo "Karlīnas" Siljānos, atjaunotā magazīnas ēka Iršos, kur baudīta arī pēc unikālas receptes vārīta Hiršenhofas putra, lauku mājas "Ilgas", "Sajūtu šķūnis" un citas saistošas vietas. Brauciena noslēgums bija Kokneses estrādē ar kopīgu zupas baudīšanu.

Aizkraukles novada pašvaldības Tūrisma nodaļas vadītāja Anita Šmite atzina, ka šis pasākums ik gadu ir dalībnieku gaidīts un palīdz iepazīt tūrisma piedāvājumu tuvākā un plašākā apkārtnē. ♦

Pirmais pasākums Skrīveru jaunajā velotrasē

Skrīveros jaunajā "BTA Velozinis" velotrasē, kas izveidota sadarbībā ar pašvaldību, aizvadīts pirmais pasākums. "Mēs esam atbraukuši, lai piesaistītu bērnus, lai viņi nāktu kopā ar vecākiem treniņos, izbraucot šo trasi, kas principā imitē pilsētvidi.

Apmales, "guļošie policisti" — tas viss ir sastopams pilsētu ielās. Vecāku uzraudzībā bērns var iemācīties šos šķēršļus pareizi izbraukt, līdz ar to justies drošāk pilsētā, kur automobiļu satiksme," pastāstīja "BTA Velozinis" pārstāve Jūlija. "Lai bērniem ir interesantāk izbraukt šo trasi un nākt te treniņos, atbraucot te, mēs novērtējam, cik labi bērns prot izbraukt trasi, un piešķiram par to balviņu."

Trasi izbrauca arī vairāki mazie skrīverieši, kuri bija priecīgi saņemt gan apliecinājumu, ka veiksmīgi to paveikuši, gan arī sarūpētās dāvanas. ♦

JAUNĀS VELOTRASES ŠĶĒRŠĻUS nebaidās pārvarēt mazais skrīverietis Rodrigo. Baibas Skabas foto

DAŽOS TEIKUMOS

Neretā varēs nodot veco tehniku

NERETA. No 19. līdz 30. septembrim no pulksten 8 līdz 17 Neretā, Rīgas ielā 4 (vecu mehānisko darbnīcu teritorijā), novietots speciāls atkritumu konteiners, kurā var izmest jebkura veida nevajadzīgo un nolietoto sadzīves tehniku un elektrotehniku. Šajā konteinerā nedrīkst izmest mēbeles, būvgružus un citu veidu lielgabarietu atkritumus. Savāktā elektrotehnika tiks nodota tālākai pārstrādei.

Kristīne no Aizkraukles dosies caur ērkšķiem

No 8. septembra izklaides platformā Tet TV+, bet no vakardienas (ar atkārtotomu svētdien) televīzijas kanālā "STV Pirmā!" skatāma sociālā projekta "Caur ērkšķiem uz..." piektā sezona. Šovā piedalās arī triju bērnu māmiņa Kristīne no Aizkraukles. Viņa sapņo tikt galā ar atkarību no alkohola un celt iedragāto pašapziņu. Sezona skatītājus pārsteigs ar skaudriem likteņiem, smagu cīņu ar atkarībām, darbu pie pašizsmešmes un

Fotogalerija
www.staburags.lv

neviltotu cerību, ka visu var mainīt. 11 sievietes ceļu pretī pārmaiņām sāks no nosacīti zemākā punkta — viņas iejutīsies Olaines cietuma ieslodzīto ādā, kur mācīsies apzināties dzīves skarbāko pusi.

Par godu jubilejas sezonai septembra sākumā tika atklāta dalībnieču portretizstāde Rīgas Centrālajā stacijā.

Ekspedīcija "Misija mežā" norisināsies Iršos

IRŠI. Biedrība "Irsis" šovasar īsteno projektu "Par stiprām ģimenēm Iršos". Saistībā ar to 24. septembrī Iršos notiks ekspedīcija "Misija mežā". Pasākums ļaus iepazīt lietderīga brīvā laika pavadīšanas iespējas dabā un savas dzīvesvietas skaistākās vietas. Galvenās aktivitātes ekspedīcijas laikā: izveidot ģimenes portretu no pieejamajiem dabas materiāliem; rūpes un atbalsts šķēršļu pārvarēšanai; orientēšanās spēle un miklu minēšana; orientēšanās gan pēc drukātām, gan digitālām kartēm; komandu simbolu izveide un citas. Īpaši aicinātas ģimenes ar bērniem. Sīkāka informācija, zvanot pa tālruni 26385064. ♦